

гюрца, Анастаса Стояновича Кипиловскаго (1825), Василя Неновича (1825), Петра Сапунова (1828), които книжки сѣ се печатали въ Будимъ, Букурештъ или въ Брашовъ. Отъ него време започва всѣка година да расте брѳятъ на българскитѣ книги, и особено отъ г. 1847, по което време бѣше се основала българска печатница въ Цариградъ. Брѳятъ на всичкитѣ до сега излѣзли разни български списания възкача се до 600.

Другитѣ словѣнски народи, по примѣрътъ на западнитѣ Европейци, отъ рано сѣ се погрижили да си записватъ прилѣжно всичкитѣ плодове на своитѣ бѣрже угодѣмявани книжнини. Само Българетѣ остахѣ до тосѣ часѣ безъ никакѣвъ книгописѣ, тѣй штото както на Българинѣ така и на чужденецъ мѣчно е било да си състави нѣкакѣвъ прегледъ върху досегашната душевна дѣятелность на Българетѣ.

Съставянието на българскій книгописѣ не бива вече да се отлага, заштото събирванието и записванието на книгитѣ става всѣка година пѳ-трудно. Пѳ-отпреди издаденнитѣ книги, като повечето сѣ напечатани въ малко само тѣла сѣ предплатно спомошествование, намѣрватъ се разпрѣснѣти по цѣло Българско; на книгопродавница не се намѣрватъ вече, а оште пѳ-малко въ книгохранилишта, заштото у Българетѣ оште нѣма книгохранилишта, дѣто за въ бѣдѣште се спазва книжнината. За това пѣрвитѣ отпечатѣци на българскитѣ книги и сега вече принадлежатъ къмъ рѣдкоститѣ, тѣй штото на малцина сѣ извѣстни, та лесно може да се случи, штото нѣкоя книжка сѣсѣ да изчезне подирѣ години. А оште пѳ-злѣ е работата сѣ вѣстницитѣ и периодическитѣ списания; страхъ ни е, че подирѣ не много време никакъ не ште може да се съберѣтъ напълно екземпляритѣ на много вѣстници и периодически списания. Безъ да смѣтаме на всичко това, подробнѣй обаче книгописѣ е основа на историята на книжнината; преди да пристѣпимъ къмъ изложение развитието на книжнината трѣба да знаемъ, кой што е писалъ и какви книги въобщте сѣ излѣзли до сега. Като си турихме подѣ уважение тейзи важни причини, опитахме се да съставимъ книгописѣ на новобългарската книжнина, който предаваме тука на публиката. Преди това обаче искаме да кажемъ нѣколко оште думи за пѳ-ближно обяснение на дѣло-то.

Нѣколко опитвания за съставяние на единъ прегледъ върху донѣшната книжовна дѣятелность на Българетѣ намѣрватъ се тукъ-тамѣ